

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWAURZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

61191

Patent dodatkowy
do patentu _____

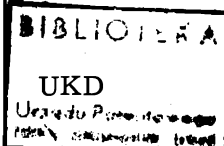
Zgłoszono: 25.III.1968 (P 126 010)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 10.III.1971

Kl. 53 c, 3/03

MKP A 23 b, 1/01

Twórca wynalazku: Witold Podkówka

Właściciel patentu: Wyższa Szkoła Rolnicza, Olsztyn (Polska)

Sposób konserwowania krwi poubojowej

1 Wynalazek dotyczy sposobu konserwowania krwi poubojowej dla celów paszowych. Konserwowana krew przeznaczana jest do bezpośredniego karmienia zwierząt futerkowych, drobiu, świń, jak również do produkcji mączki.

Dotychczas krew poubojowa przeznaczana na cele paszowe jest głównie konserwowana przez suszenie. Przy tym sposobie konserwowania otrzymuje się tzw. mączkę z krwi. Pomimo, że sposób ten jest dobry, to jednak możliwości jego stosowania są ograniczone. Urządzenia do produkcji mączki są drogie i opłaca się je instalować tylko przy dużych zakładach mięsnych. W małych rzeźniach krew poubojową zbiera się do beczek i po zebraniu większej partii, transportuje się do zakładów produkujących mączkę. Krew bardzo szybko ulega zepsuciu, a szczególnie latem. Mączki wyprodukowane z tej krwi nie są najlepszej jakości.

Wiadomo również, że zwierzęta futerkowe bardzo niechętnie pobierają pasze suche, z tych też względów mączka z krwi nie jest stosowana w ich żywieniu.

Krew świeżą dotychczas konserwowano również za pomocą różnych związków chemicznych.

Krew konserwowano za pomocą kwasu siarkowego, a następnie do konserwowania krwi zastosowano pirosiarczyn potasu ($K_2S_2O_5$) i kwas siarkowy (H_2SO_4). Znane jest również konserwowanie krwi kwasem mrówkowym i formaliną.

2 Stosowanie wymienionych związków chemicznych do konserwowania krwi nie znalazło szerszego zastosowania, ze względu na ich wysoką cenę. Niedogodności tych nie posiada sposób według wynalazku.

Według wynalazku sposób konserwowania krwi poubojowej polega na dodawaniu do płynnej krwi na 100 litrów około 0,75 kg benzoesu sodu i 0,85—1,20 litra rozcieńczonego kwasu siarkowego.

Związki te dobrze konserwują i nie są szkodliwe dla organizmu zwierzęcego.

Przykład: Do 100 litrów krwi zebranej przy uboju zwierząt dodaje się 0,75 kg technicznego benzoesu sodu i dokładnie miesza. Po rozpuszczeniu benzoesu sodu dodaje się powoli 0,85 litra rozcieńczonego kwasu siarkowego, stale mieszając. Po dokładnym wymieszaniu krew przybiera postać gęstej papki i już następnego dnia może być skarmiana zwierzętami futerkowymi. W okresie letnim ilość dodanego kwasu siarkowego rozcieńczonego winna wynosić 1,2 litra. Krew może być przechowywana 2—3 miesiące nie ulegając zepsuciu. Roztwór kwasu siarkowego przygotowuje się przez zmieszanie 1 litra stężonego kwasu siarkowego ($d = 1,84$) z 1,84 litrem wody. Kwas siarkowy nie może zawierać arsenu i ołowiu. Krew należy konserwować w naczyniach drewnianych lub kamionkowych.

3

Zastrzeżenie patentowe

Sposób konserwowania krwi poubojowej, **znamienny tym**, że do płynnej krwi na 100 litrów

4

dodaje się około 0,75 kg benzoesu sodu i 0,85—1,20 litra rozcieńczonego kwasu siarkowego.